

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi Sayı: 5 Yıl: Mayıs 2022

İSLAM ÜMMETİNİN ASILLARI VE İHTİLAFLARI

Safvan MUHLİS Hoca
Hasbihal

FECR DERGİSİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hamd alemlerin Rabbine. Bütün sevgiler, övgüler ona. Hertürlü noksanlıktan münezze olan, kullarına merhamet eden Allah azzevecelle'dir. Salat ve selam O'nun resulü olan Peygamber Efendimiz Hz.Muhammed s.a.v üzerine olsun. Ve yine salat ve selam Nebimiz Muhammed s.a.v'in ehline, ashabına ve kıyamete kadar gelecek olan mümin, muvahhid ve mücahit kulların üzerine olsun. (AllahummeAmin)

Allah c.c övgüden sonra bizleri Ramazan ayına ulaştıran Rabbimiz inşAllah bizleri bağışlananlardan kılmıştır. Ve Ramazanın heyecanı, bereketi bitmeden bizlere bayram sevincini yaşatan Allah tebareke ve tealaya hamdolsun. Siz okuyucularımızın ve tüm Müslümanların Ramazan bayramı mübarek olsun. Bu sevincimiz her ne kadar dile getirsek de kalbimizin bir köşesinde bayramı yaşayamayan dünyanın farklı bölgelerinde kafirler tarafından bayramı kursaklarında bırakılanların, küfür tarafından esaret altında olan kardeşlerimizin acısını yaşamak ile birlikte Rabbimizden duamız tez zamanda onları buldukları yerlerden El Fettah ismi ile feraha çıkmasını niyaz ediyoruz. Gönül ister ki çocuklarımız ve sevdiklerimiz ile birlikte İslam topraklarında, şeriatın hükmedildiği beldelerde hep birlikte bayram heyecanını yaşayalım. Ama kafirler biz Müslümanların üzerine leş yiyen akbabalar gibi üşüşmüşken biz yine onların varlığını sadece seraba benzetiyoruz ve varlıklarını hiç kale almadan İslam için mücadele ediyoruz.Allah c.c bizlere yerin ve göğün hakimiyetinin kendisine has kılınan topraklarda bayramlaşmayı bizlere nasip etsin. Bayramınız mübarek olsun selam ve dua ile Allah'a emanet olun.

editör

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid / Dergi Binası
Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TESARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

İÇİNDEKİLER

İSLAM ÜMMETİNİN ASILLARI VE İHTİLAFLARI
Safvan MUHLİS Hoca

KALBİMİZ TEMİZ
Selman SAMATYALI

GIYBET
Halid EYMEN

ALLAH'IN YASAKLADIĞI HUY "KİBİR"
Zeyd ENFAL

BİDAT KONUSUNA İSTİKAMET ÜZERE BAKMAK
Muhammed YAŞAR

RIZIK
Abdulkerim SİDDİK

HZ. HAMZA'NIN MÜSLÜMAN OLUŞU
Ali MARUF
ER-RAHMAN - ER-RAHİM (ESMA-ÜL HÜSNA)
Selman SAMATYALI

KUR'AN-I KERİM'İN MUCİZESİ (DEMİR)
Muaz ALİMOĞLU
İSLAMDA KADIN
FECR MEDYA

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

İSLAM ÜMMETİNİN ASILLARI VE İHTİLAFLARI

Safvan MUHLİS Hoca
iletişim
safvanmuhlishoca@fecrdergisi.com

Hamd, kullarını karanlıklardan aydınlığa çıkaran, nimetleri ile bizleri lütuflandıran, tek ve Kahhar olan Allah'a (suphanehuteala), salat ve selam pak nübüvvetin muhatabı Rasullullah'a (sallallahualeyhivesellem) ve O'nun yolunu takip eden mümin ve muvahhid kullara olsun.

Bundan sonra;

Her şeye mutlak Kadir olan Allah Teala, sünnetullahı gereği dünya nizamını ve bu nizamın akli muhatapları olan kullarını bir düzen, düstur ve amaçlar doğrultusunda yaratmıştır.

Bu yaratılışın da asıl gayesini "kulluk" esasları ile tertip etmiştir. Bu tertibin uygulayıcısını da kendisine elçiler gönderilen ve akli manzumeler ile yolunu bulabilen insanları seçmiştir.

Hiç şüphesiz bütün bu tasarlanan nizam tamamı ile Allah (azzevecellenin) takdiri iledir. O ki kullarını yaratırken yegane emri bizlerden tam bir teslimiyet ve İslam'ın ahkâmına göre hareket etmektir.

Nitekim ayeti kerimede şöyle buyrulur;

"İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin Yaratıcısı'dır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (1)

Kur'an, o kadar muazzam ve cihanşumul bir kitaptır ki, ayetlerde bahsi geçen kavramların mutlak manada her birinin ayrı ayrı anlamları mevcuttur.

Mesela "Rab" kavramı; terbiye eden, yaratan, rızık veren hulasa evreni ve içindekileri bir düzen içerisinde yoluna koyan demektir.

Yine "İlah" kavramı ise deyim yerinde ise Rab kavramından daha ince, daha dakik ve hayatın pratiğe döküldüğü bir kavramdır.

Bu kavram ile kulların helal ve haramlarını, emir ve yasaklarını yani ibadet ahkâmına yönelik olarak her türlü bilgiyi ve yaşam şeklini Allah Teala'nın "İlah" sıfatı ile belirlenmektedir.

Hayatın ve ölümün mutlak sahibi olan Allah Teala, bütün peygamberlerini iki temel esas üzerine göndermiştir.

Birincisi, ahiret yurduna yani hesap gününe iman etmeyi diğeri ise yeryüzünde Allah'ın tek ilah olduğunu, O'nun emretmede ve kullarına yaşam standartları belirlemede tek söz sahibi olduğunu ve asla ortağının bulunmadığını kabul edip iman etmek.

1 - (Enam 102")

Evet, bu tanımlama gerçekten dikkat edilmesi gereken bir mesele. Çünkü muhtemeldir ki aklımıza “Allah zaten yeryüzünde tektir, bizler zaten Allahın varlığına iman ediyoruz ve ibadetlerimizi yapmaya çalışıyoruz” diye gelebilir.

Evet, zaten yıllardır ilimden uzak bırakılmak ile Müslümanlar İslam’ın asıllarından uzaklaştırıldı, kavramların içi boşaltıldı ve geriye itikadsız kof bir iman(!) bırakıldı.

Öncelikli olarak dedik ki bütün peygamberlerin ortak çağrısı “İlâhühe illallah” kelime-i tevhididir. Rabbimiz bu meseleyi şöyle bizlere bildiriyor;

“İbrahim’de ve onun beraberinde olanlarda sizin için gerçekten güzel bir örnek vardı. Hani onlar, kavimlerine demişlerdi ki: Biz, sizden ve Allah’ ı bırakıp taptığınız başka şeylerden uzağız. Sizi inkar ediyoruz. Yalnız Allah’a inanıncaya kadar bizimle sizin aranızda ebedi düşmanlık ve öfke belirmiştir. Yalnız İbrahim’in babasına; andolsun ki, senin için mağfaret dileyeceğim. Ama Allah’tan sana gelecek herhangi birşeyi def’etmeye gücüm yetmez, demesi müstesna. Ey Rabbimiz; Sana tevekkül ettik ve Sana yöneldik. Dönüş de ancak Sana’dır.”(2)

wAyette “İbrahim’de ve onun beraberinde olanlarda..” ifadesi racih(tercih edilen) görüşe göre bütün peygamberlerdir. Ve bütün peygamberler de kavimlerini sadece Allah’a kulluk etmeyi elleri ile yonttukları putlara(bugün ki jargonda elleriyle yaptıkları putlar; demokrasi ve laikliğin semeresi olan helaller ve haramlardır) ibadet etmeyi, onları yüceltmeyi, kutsamayı bırakıp sadece bir ve kahhar olan Allah’a kulluk(ibadet) etmeye çağırılmışlardır. Bu çağrının ismi ise “Tevhid” adını almıştır. Çünkü bu kelimenin varlığı ile amellerin Allah katında kabul edilmesi ve bir kişinin Müslüman adını alabilmesi için şeksiz ve ortaksız bir şekilde Allah’ın yanına ulaşmalıdır. Nitekim şu ayet bu meseleyi en açık şekilde vuzuha kavuşturuyor;

“And olsun ki; her ümmete: Allah’a ibadet edin ve putlardan kaçının, diye peygamberler göndermiştir. Allah, içlerinden kimini hidayete erdirdi. Kimi de sapıklığı hak etti. Şimdi yeryüzünde gezin de; peygamberleri yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu görün.”(3)

İslam’ın asıllarında olan bir başka ayette yukarıda ifade edilendir. Açıkça ifade edilmektedir ki Allah Teala, şeriatında kullarının kendisini birleştirmesini zatının hudutlarını aşanları tuğyan diye isimlendirip kendisine iman eden kullarını da bunları

tanımasını İslam’ın asıllarından saymış ve her elçisine de bunu vahy etmiştir. Bir başka ayeti kerimede ise yine aynı konuya değinilir.

“Dinde zorlama yoktur. Gerçekten hak, batıldan iyice ayrılmıştır. Tağut’u inkar edip, Allah’a inanan kimse kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa sarılmıştır. Ve Allah, Semi’dir, Alim’dir.”(4)

Evet, bir kul kıyamet günü amellerinin boşa çıkmasını istemiyor, dünya ve ahrette sağlam bir kulpa sarılmak istiyor ise Rabbini bilecek ve ona karşı haddi aşan, tağutlaşan ne varsa bundan uzaklaşacak/içtinap edecek!

Kaldı ki bu mesele yani tağutted etmeden iman etme meselesi Allah’ın katında makbul bir iman olmayıp kişiyi şirk dairesinin içine sokacak bir meseledir. Ve bu noktada Allah Teala o kıymetli Rasullerini bile ağır bir şekilde tehdit etmiştir.

“Andolsun; sana da, senden öncekilere de vahy olunmuştur ki: Eğer Allah’a ortak koşarsan, şüphesiz amellerin boşa gider ve muhakkak hüsrana uğrayanlardan olursun. Hayır, yalnız Allah’a ibadet et ve şükredenlerden ol. (5)

İşte bu mesele ile Rabbimizin, Kur’an’da açık bir nas ile beyan ettiği ve asla şirki itaat ile bir kabul etmediğinin en açık göstergesidir. Kaldı ki Allah’ın İlah olma sıfatı asla ortaklığı kabul etmeyecektir.

“Elbette Allah; kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bundan başkasını dilediğine bağışlar. Kim, Allah’a şirk koşarsa; çok uzak bir dalalete düşmüş olur.”(6)

Böylelikle bu gün toplumsal olarak “kul hakkı ile gelme nasıl gelersen gel” mantığını Kur’an apaçık bir şekilde çürütmüş oldu. Anladık ki yaratan ve rızık veren Allah(azzevecelle) aynı zamanda kullarını bir hayat programı belirlemiş ve kulluğun makbuliyetini de kendisine halis bir şekilde iman etmeyle kayıtlandırmıştır.

Buraya kadar ifade ettiklerimiz bir kimsenin Müslüman ismini almasında ki asıl ve esas kaidelerdir.

2 - (Mümtehine/4)

3 - (Nahl/36)

4 - (Bakara/256)

5 - (Zümer/65-66)

6 - (Nisa/116)

Birde bu kıymetli sahih akide yani tevhidi gerçek ile kavuşmuş Müslümanlar arasındaki ihtilaflara naçizane değinmek istiyorum.

Ne yazık ki son zamanlarda Müslümanlar arasında ciddi bir kutuplaşma ve ayrılıkların olduğunu görüyoruz. Fikhi ihtilaflar veya furuattan(ferdi meseleler/delalet ve subut bakımından kati olmayan yada gizli olan) olan meseleler sanki itikadın asıllarındanmış gibi açık ve sarih olarak beyan edilmiş gibi bir şema çiziliyor. Müslümanlar arasında mesnetsiz sözler ile iftiralar, dışlamalar hatta tekfirlerle günden güne zayıf olan İslam ümmetinin gücü git gide dahada kırılıyor.

Halbuki meseleler ilmi bir izahat ile anlaşılabilir veya ehil olmayan kişiler bu noktada vicdanı bir kenara bırakmadan ümmetin ilim ehline intisap etse böyle meseleler de ortaya çıkmayacaktır.

Evet şeytan için önemli olan vasat yolu terk etmek, ümmetin gücünün kırılması, birbirine düşmesidir. Seleften birinin sözü bu noktada çok isabetlidir.

“Şeytan ifrat veya tefrit olsun fark etmez ikisininide sever, çünkü her iki yolda nebevi risaletin yoluna zıttır.

Evet, içerisinde bulunduğumuz durum gerçekten şeytanın işine yarayan ve fitnelere içerisinde boğulduğumuz bir dönem. Muhakkak ki bu fitnelere ancak Rasul aleyhisselam'ın nebevi o pak sünnetine sarılarak felah bulabiliriz. Çünkü bütün hayırlar Allah ve Rasulu'nun yolunda neşet eder.

Bu konu ile ilgili olarak Efendimiz buyuruyor ki;

Abdullah b. Amr'dan rivayet edilen bir hadis ise şöyledir: “İsrail oğullarının başına gelen benim ümmetimin de başına gelecektir. Öyle ki onlardan birisi alenî olarak annesine gelmek istese (zina etse) benim ümmetimden de bunu yapan olacaktır. İsrail oğulları 72 firkaya bölündü. Benim ümmetim 73 firkaya bölünecektir. Onlardan biri hariç hepsi ateştedir. Dediler ki; O tek kurtulan millet kimdir? Ben ve ashabımın buldukları şey üzerine olanlardır.” (7)

Farklı tariklerden(yollardan) gelen bu rivayet Firkai-Naciyenin yani Kurtuluş Firkasının Allah Rasulünün ve sahabisinin Fehmi üzerine olanların olacağı bildirilmiştir. Bu fehmi de ancak salim bir kalp sıdk ve tam bir kararlılık ile İslami ilimleri yani İslam'ın usul ilmini selefın anladığı gibi anlayarak hayata tatbik etmek ve ihtilaflarda nebevi ahlak üzere çözümlenmek ile son bulacaktır. Bu gün ne yazık ki arabinlugat ilmini bilmeyen, usluddinden haberi olmayan daha müphem, mücmeli, mutlakı, muayyeni v.b. gibi

kavramları bilmeyen hızlı Müslümanlar en ufak bir durumda kendi akidesinden değildir diye tekfir hükmüne sarılıyor. Halbuki o kişinin durumu, maruzatı, tevili, ikrahı vesair illet var mı yok mu, mesele mutlak mı, muayyen mi bunlara bakmadan ne yazık ki en tehlikeli olan yolu yani tekfir yoluna sarılıyor.

İlim ehlimiz bu meselede demiştir ki **“güneşten daha açık bir burhan olmadığı müddetçe tekfire yanaşmak büyük bir cerimedir.” Çünkü böyle yapmak ile Allah Teala adına hüküm vermektir.”**

İmam Ebu Butayn diyor ki; “Enteresandır ki insanlar abdest, namaz, miras, boşanma gibi vesair konularda ulemanın sözüne itibar ediyorlar fakat tekfir meselesinde kendi kaidelerini işletiyorlar”

Bu gerçekten de ümmet arasında ciddi bir fitnedir. İlim ehli gerçekten hangi asıl üzerine ahkamı bina ediyor buna bakmadan kişiler hadlerini aşılıyorlar. Rabbimiz Teala İslam'ın asıllarına sarılan ve bu istikamet üzere mücadele eden kullarının aynı payede buluşmalarını ve tefrikaya düşmeden düşmanlarına tek bir vücut halinde mücadele etmelerini emreder.

“Allah'a ve Rasulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da zaafa düşerseniz ve rüzgarınız gider. Sabredin, muhakkak ki Allah; sabredenlerle beraberdir.”(8) Konu ile ilgili olarak Rasulullah'dan (aleyhisselatuvesselem) şöyle nakledilir;

Cerîrbni Abdullah (radiyallahuanh) Vedâ hacında Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bana dedi ki;

“Halkı sustur da dinlesinler” dedikten sonra şöyle buyurdu:

“Benden sonra, birbirinin boynunu vuran kâfirlere benzemeyin”(9)

Suphanallah! Efendimiz Müslümanların birbirine karşı savaşmalarını “küfür” olarak nitelendiriyor. Evet, bu küfür hakiki manada bir küfür olmasa da büyük günahlardan daha ağır bir günahdır.

7 - (EbûDâvud, Sünne, 1, (H. No: 4597)

8 - (Enfal/46)

9 - (Buhârî, İlim 43, Megâzî 77, Diyât 2, Edâhî 5; Müslim, İmân 118-120, Kasâme 29. Ayrıca bk.Buhârî, Hac, 132, Hudûd 9, Tevhîd 24; Ebû Dâvûd, Sünnet 15; Tirmizî, Fiten 28)

Muhterem kardeşlerim,

İslam'ın asılları Allah'a ibadet etmek ona hiçbir şeyi ortak koşmamaktır. Bu dinin aslıdır. Diğer bütün ameller ve hükümler bu esaslar üzerine bina edilir. Yukarıda ifade edilen ayetler ile bunu açıkça gördük. Bu asıllardan neşet eden furuattandır ve her kişi için muayyendir ehli tarafından hükmün istinbatına muhtaçtır.

Rasul efendimizin haberini verdiği fırkalar bir şekilde Allah'ın isim ve sıfatlarında inhiraf etmişlerdir ama asılları bozmamışlardır bazı fırkalar hariç! Bu gün ehli tevhid Müslümanlar, Allah'ın lütfu ile bizler böyle bir bozuklukta değiliz ve aciziyemizle ilimden yoksunluğumuzun yanında elimizden geldiğince efendimizin ve ashabının saf ve müberra akidesi üzerine hareket etmeye çalışıyoruz. Bu gün bizler dinin ferî yani furuatında ayrılığa düşer ve İslam dininden birbirimizi tecrit edersek bize yardım olunmayacaktır.

Bugün ümmetin hali ortadadır, namuslarımız haçlı Siyonistlerin ellerinde ve bizler ihtilaflarımız ile boğuşuyoruz.

Vallahi bizler çok çetin bir günün hesabını vermek üzere yol alıyoruz. Zulme uğrayan Müslüman kardeşlerimiz bizlerin yakasından tutacak ve bizlerden şikayetçi olacaktır.

O gün bizim halimiz nice olur? Öyleyse kıymetli kardeşim bu bahsi iyi düşün ve Allah Teala'dan kendin ve bizler için istikamet iste. Allah Teala ümmetin yardımcısı olsun şeytanın ve yandaşlarının gücünü kırsın Müslümanları eski izzetlerine kavuştursun

Allahümmeamin.

KALBİMİZ TEMİZ

Selman SAMATYALI
iletişim

selmansamatyali@fecrdergisi.com

Hamd yalnız alemlerin Rabbi Allah içindir. O'na hamd eder ve O'dan yardım ve mağfret dileriz. Nefislerimizin şerrinden amellerimizin kötülüklerinden O'na sığınırız. Allah'ın hidayet verdiğini kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını kimse doğru yola getiremez. Allah'ın Resülüne,ehl-i beytine ve ashabına salat ve selam olsun.

De ki: "Kalplerinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Zira O göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Allah'ın gücü her şeye yeter."(1)

Tefsir alimleri der ki;

Allah Teâlâ kullarına; gizli, saklı ve açık olan her şeyi bildiğini haber veriyor. Onların hiçbiri Allah'a gizli değildir. Bütün hallerini her zaman ve her anda, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ın ilmi kuşatmış tır. Yerin herbir köşesinde, denizlerde, dağlarda zerre ağırlığında ya da ondan daha küçük hiçbir şey Allah'a gizli değildir.

Allah Teala, insanoğlunun kalbini bir merkez, diğer azalarını (organları) ise birer şube olarak tayin etmiştir. Merkezin sağlam olması ile şubelerin de daha verimli hale gelmesi demektir. Çünkü her şeyin ana kaynağı çok önemlidir. Düşünelim bir pınar akıyor ve akan suyun ana merkezi tatlı ve berrak o su dere boyu aktıkça, kim ne atarsa atsın su kendisini tekrar yeniler ve eski halini alıverir. İşte insanoğlunun ana kaynağı olan kalp de böyledir.

Hz. Peygamber (s.a.v) bir hadisi şerifinde şöyle buyuruyor.

Vücutta bir et parçası vardır, eğer o düzelirse tüm vücut düzeler,bozulduğundada tüm vücut bozulur.Dikkat edin O kalptir.(2) Kişinin kalbi ne ise dışıda odur. Kalpte ya şehadet, iman, salih amel vardır. Yada şirk,küfür,nifak vardır.

Hemen konunun akışını değiştirmeden ufak bir hatırlatma yapalım. Toplumumuzda şöyle bir ibare telaffuz edilir "Benim kalbim temiz". Lakin görünüşte İslam'a ait hiçbir emare yoktur. Adam diyor ki kötü hiçbir amelim yok. Öte yandan hiçbir iyi ameli de yok dolayısıyla kalbinin temiz olması imkansızdır.

1 - (Âli İmrân29)

2 - (Buhari – Müslim)

Çünkü İslam, kişinin kalbinin temiz olması ancak İman ve salih ameller ile gerçekleşebilir buyuruyor.

“Allah, hiçbir adamın içinde iki kalp yaratmamıştır.”(3)

Bir insanın kalbinde ya iman vardır yada küfür vardır. Çünkü hiçbir insanın göğsünde iki kalp yoktur. İnsanoğlu hayat sistemini bir kalp üzerinden yürütmektedir. Bir insan ahlakını, davranışlarını bir yerden prensiplerini, kanunlarını başka bir yerden alırsa böyle bir yaşam şekli onların dengeli bir hayat sürdürmesini imkansız hale getirir.

Bugün toplumumuzda ya da batı toplumlarında gördüğümüz üzere Bir Tek yaratıcının Tek İlahın hakimiyetliğini bırakarak, farklı farklı dinlere mensup olanların laiklerin demokratların bir çok idareciye hak tanıyanların hayatlarında büyük bir enkazın olduğunu görmekteyiz.

Bir insanın yapmış olduğu fiiller merkez odaklı kalpten geçer. Yapmış olduğu bir işi ikiye bölemez. Bunu İslam adına bunu da kendi adıma yaptım diyemez. Çünkü yapmış olduğu her iş, İslam'ın öngördüğü ameller üzeri bina etmesi lazımdır.

“Gerçek mü'minler o kimselerdir ki, her ne zaman Allah'tan söz edilse, kalpleri korkuyla titrer ve kendilerine, her ne zaman O'nun ayetleri ulaştırılsa, imanları artar ve Rablerine daima güvenip, dayanırlar.”(4)

Evet, Müslümanın kalbi Allah'ın ayetleriyle titrer Allah'ın yasaklarına karşı çok dikkatli emirlerine de çok itaatkar olurlar. Kalbi temiz olduğunu iddia eden her bireyin fiillerinde Allah'ın hududlarını ve Resulullah'ın ahlakını görürsün.

Resulullah'ın hayatından hiçbir eser bulunmayanların, Allah'a karşı haddi aşanların ve oturduklarında dünya hayatından başka kelam etmeyenlerin, kalpleri boş lakırdı ile dolanların, Allah'a savaş açmış kişilerin propagandasını yapanların, batı medeniyeti diye Allah'ın yasalarını çiğneyenleri dost edinenlerin, şirk, küfür sözleri söyleyenlerin, kafalarına göre İslam hakkında konuşarak İslam'ı ve alimleri itibarsızlaştıranların, kalplerinin temiz olması ve İslam üzeri kalması mümkün değildir.

İslam'ın hiçbir şiarı olmadığı halde kalbinin temiz olması elbette kişiye hiçbir fayda sağlamayacaktır. Zaten İslam'ın olmadığı bir kalp, temiz değildir.

Resulullahs.a.v şöyle buyuruyor.

“Kul bir günah işlediği zaman kalbinde siyah bir nokta oluşur. Bundan vazgeçip tövbe ve istiğfar ettiği zaman kalbi parlar. Günahтан dönmez ve bunuyapmaya devam ederse siyah nokta artırılır ve sonunda tüm kalbini kaplar”(5)

Günahların ve masiyetlerin kalbi nasıl etkisiz hale getirdiğini Hz.Resulullah bize haber vermektedir. Kalbimizin yumuşaması ve huzurla dolmasını istiyorsak tabiki o et parçasını Allah'ın zikri ile Kur'an ile doldurmamız bizim kalp katılığımızı ortadan kaldırır. İnsanoğlu eğer hak tarafından kendisine selim bir kalp vermesini istiyorsa evvela yer ve gök kanunlarını alemlerin Rabbine has kılması lazımdır. Temiz bir kalp sadece Allah'a iman eden ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayan müttakilerde bulunur. Hayatlarını beşerin sistemine teslim etmiş, onların ardından koşan yahut hiçbir masiyetle uğraşmayıp ve hiçbir hayır ibadetle ile meşgul olmayanların kalbinde temizlik diye bir şey kalmaz.

Evet, her yönüyle İslam için kalbin temiz olması iman olması tabikide çok önemlidir.

Çünkü Nebi s.a.v şöyle buyuruyor.
“Allah sizin bedenlerinize ve yüzlerinize değil kalplerinize bakar.”(6)

Kalbimizin temiz olması ancak kalbin ilacı olan iman, Kur'an, sünnet ve zikir ile dolmalıdır. Ki cesetlerimizin önemi ortadan kalksın. İslam'a giriş tabiki de kalbin tasdiki iledir ibadetler tabikide kalbin niyetiyle makbul olur.

Kalp temizliği konusunda kalbin selim olması ile kalbin gafil olmaması çok önemlidir.

Resulullahs.a.v şöyle buyuruyor.

“Allah gafil bir kalpten çıkan duayı kabul etmez.” Subhanallah daha bir dua da bile kalbin selim olması ne kadar önemli. Bu da demektir ki kalp ancak imanlı olursa İslam'da bir ehemmiyeti vardır. Aksi halde imansız bir kalp ne kadar temiz olursa olsun Allah katında hiçbir önemi yoktur.

“Ya mukallibelkulûb! Sebbit kalbî alâdînike” Ey kalpleri evirip çeviren Allah, benim kalbimi dinin üzerinde sabit kıl.

(Tirmizi, Kader, 7)

3 - (Ahzap 4)

4 - (8 Enfâl 2)

5 - (Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân, 83.)

6 - (Müslim, Birr 33; ibn i Mâce, Zühd 9.)

GIYBET

Halid EYMEN

iletişim

halideymen@fecrdergisi.com

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Yalnız O'ndan yardım diler ve O'ndan mağfiret talep ederiz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerden de O'na sığınırız. Salat ve selam ise peygamberimiz Muhammed (aleyhisselatuves-salam) ve ehlinin üzerinedir.

"Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir."(1)

Günümüz çağında zuhur etmekte olan fucurlardan biridebu gıybet hastalığının ta kendisidir. Peki, bu kadar tiksindirici olan gıybet ne demektir? Lügat manasıkötüleme, yerme, çekiştirme gibi kavramlara tekabül eden istilahatta ise birinin ardından, olumsuz yanlarını başkalarına söylemeye veya aleyhine konuşmaya gıybet denir ki, gıybet haramdır. Allah'ın Settâr isminin, kulların ayıplarını örtmekte ilgili oluşu, bu konuda İlâhî bir örnektir. Yani bizlerin insanların ayıplarını örtmemiz gerekirken, insanların gıybetini yapmamızdır. AllahuTeala bizi bu günahattan uzak tutmak ve tiksindirmek için gıybet yapmayı ölü kardeşimizin etini yemeye benzetmiştir. Ki bu bizleri gerçekte tiksindiren birşeydir.

Peki, gıybet etmenin bizlere zararları nelerdir?

Hz. Enes (radiyallahuanh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Mîrac gecesinde, bakır tırnakları olan bir kavme uğradım. Bunlarla yüzlerini (ve göğüslerini) tırmalıyorlardı.

"Ey Cebrâil! Bunlar da kim?" diye sordum: "Bunlar, dedi, insanların etlerini yiyenler ve ırzlarını (şereflerini) payımal edenlerdir."(2)

1 - (Hucurât/12)

2 - [EbûDâvud, Edeb 40, (4878, 4879).]

MuazîbnüEsed el-Cühenî (radiyallahuanh) anlatıyor: “Resulullah (aleyhissalâtu ves-selâm) buyurdular ki:

“Kim bir mü’mini bir münafiğa (gıybetçiye) karşı himaye ederse, Allah da onun için, Kıyamet günü, etini cehennem ateşinden koruyacak bir melek gönderir. Kim de Müslümana kötülenmesini dileyerek bir iftira atarsa, Allah onu, kıyamet günü, cehennem köprülerinden birinin üstünde, söylediğinin (günahından paklanıp) çıkıncaya kadar hapseder.”(3)

Gıybetin; hem gıybeti yapılan insana, hem de gıybet edene zararı dokunur. Çünkü gıybeti yapılan kişiye karşı insanların güvenleri sarsılır. İnsanlar ondan uzak durmaya, hatta nefret etmeye başlarlar. Bundan dolayı gıybeti edilen kişi, çok çeşitli zararlara ve zorluklara maruz kalır.

Gıybet eden kişide zamanla kendisinden insanların uzaklaştığını farkeder. Gerçekten gıybet, İslâm kardeşliğini bozan, toplum düzenini altüst eden, birlik ve beraberlik rûhunu öldürerek kalplere kin ve husûmet saçan büyük günahlardan biridir. Böyle olmakla beraber birçok kimse, câhilâne bir düşünce ile, söylediğinin gerçek olmasıyla kendisini avutur. Hâlbuki gıybet, esâsen gerçek olan bir kusurun söylenmesidir.

Gerçek olmayanı söylemek ise iftirâdır. Bunu düşünmeyerek, bir kişinin, sözlerinin doğru olmasıyla tesellî bulması ve yanlış yolda devâm edip gitmesi, ne büyük bir gaflettir!

Hiz. EbûHüreyre (radiyallahuanh) anlatıyor: “Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

“Gıybetin ne olduğunu biliyor musunuz?”

“Allah ve Resulü daha iyi bilir!” dediler. Bunun üzerine:

“Birinizin, kardeşini hoşlanmayacağı şeyle anmasıdır!” açıklamasını yaptı. Orada bulunan bir adam:

“Ya benim söylediğim onda varsa, (Bu da mı gıybettir?)” dedi. Aleyhissalâtu vesselâm:

“Eğer söylediğin onda varsa gıybetini yapmış oldun. Eğer söylediğin onda yoksa bir de bühtanda (iftirada) bulundun demektir.”(4)

Peki bizleri gıybet hastalığına iten en temel nokta neresidir?

Ebû Said el Hudrîradiyallahuanh’den rivayet edildiğine göre Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“İnsan sabahlayınca, bütün organları dil’e başvurur ve (âdeti ona) şöyle derler: Bizim haklarımızı korumakta Allah’dan kork. Biz ancak senin söyleyeceklerinle ceza görürüz. Biz, sana bağlıyız. Eğer sen doğru olursan, biz de doğru oluruz. Eğer sen eğrilir, yoldan çıkarsan biz de sana uyar, senin gibi oluruz.”(5) “

Şüphesiz ki insanoğlu günah işlemeye meyilli yaratılmıştır. Ve bizlerin en çok günaha girdiği uzuv dilin ta kendisidir. Nitekim bizler dillerimizi AllahuTealâ’nın kelamı ile ıslatmadığımızdan türlü türlü günahlara girmekteyiz ki gıybet bunlardan biridir. Tabiri caizse dilin kemiği yoktur. Dil, Allah’ın zikri ile meşgul olmaz ise her türlü sözün ve Fısk’ın dilden çıkması mümkün ve kolaydır.

Peki gıybetten kendimizi nasıl muhafaza edebiliriz? **“EbûHüreyreradiyallahuanh’den rivayet edildiğine göre Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:**

“Allah’a ve âhiret gününe inanan, ya hayır sözlesin ya da sussun.”(6)

İşte bizler ne yazık ki gün içerisinde insanları çekiştirip, onların gıybetini yapıp, o bunu yapmış şu bunu kazanmış gibi hayırdan başka herşeykonuşup, male-yani sözlerle saatlerimizi heder etmekteyiz. İşte böyle Fısk’ın zirve yaptığı bu asırda bizlerin yapması gereken şey dilimizi gücümüz nisbetinde Allah’ın zikri ile ıslatıp kalplerimizi mutmain kılmamızdır. Ki nitekim kalp mutmain olursa Salih olursa tüm vücut Salih olur. Ve böylece her vakit Allah’ın murakabesinde olduğumuzu fehmederiz.

Peki gıybetin mübah olduğu yerler var mıdır?

Gıybeti mübah kılan sebepler altıdır:

1. Tezallüm. Zulme uğramış bir kimsenin, hükümdar veya hâkim gibi, zâlime karşı kendisine yardımcı olabilecek yetki ve kudrete sahip birine gidip “Falan bana şöyle şöyle haksızlık etti” demesi câizdir.

3 - [EbûDâvud, Edeb 41, (4883).][12]

4 - [EbûDâvud, Edeb 40, (4874); Tirmizi, Birr 23, (1935); Müslim, Birr 70 (2589).

5 - (Tirmizî, Zühd 61)

6 - (Buhârî, Edeb 31, 85, Rikak 23)

2. Bir kötülüğün önlenmesi veya bir asinin yola getirilmesini temin için yardım istemek. Kişinin, güçlü olduğunu sandığı bir kimseye gidip sırf bir kötülüğü ortadan kaldırmak niyetiyle, “Falanca şu kötü işleri yapıyor, onu bundan alıkoy” demesi câizdir. Böyle bir niyet taşımazsa, bu yaptığı haramdır.

3. Fetvâ almak. Bir kişinin fetvasını öğrenmek amacıyla bir başkasına “Babam, kardeşim, kocam veya falan adam bana zulmetti. Bunları yapmaya hakları var mıdır? Bundan kurtulmamın, hakkımı almamın ve haksızlığı önlememin yolu nedir?”

gibi sözler söylemesi, ihtiyaçtan dolayı câizdir. Ancak, “Şöyle şöyle yapan bir kimse veya bir eş hakkında ne dersiniz?” diye üstü kapalı olarak durumunu arzemesi ihtiyata daha uygun ve fazilete daha muvafık olur.

Nitekim böyle bir üslubla da maksadhasıl olur. Bununla beraber, inşallah aşağıda zikredeceğimiz Hind’in rivayet ettiği hadiste olduğu gibi haksızlık eden şahsın açıkça söylenmesi de câizdir.

4. Müslümanları şerden sakındırmak ve iyiliklerini istemek (nasihat). Bunun çok çeşitli uygulaması vardır:

a) Hadis râvilerinden ve şâhidlerden kusurlu olanları cerhetmek. Bu, müslümanlarınicmâi ile câizdir. Hatta yerine göre vâcip bile olur.

b) Bir kimse ile dünürlük, ortaklık, komşuluk, alış-veriş vs. yapılmak, emânet bırakmak istenildiği zaman ve benzeri durumlarda kendisine danışılan kişinin bildiğini gizlememesi, aksine, büyük bir hayırhahlıkla bildiklerini olduğu gibi söylemesi gerekir.

c) Dini ve din bilimlerini öğrenmek isteyen birinin, bid’atçı veya günahkâr (fâsık) bir hocadan ders aldığına şâhid olup zarar göreceği endişesine kapılan kimsenin, o öğrenciye öğüt verip hocasının halini açıklaması gerekir. Bu da yine sırf öğüt vermek maksadına yönelik olmalıdır.

Bu iş tehlikeli ve yanılgıya açıktır. Çünkü uyarıda bulunan kişi çekememezlik duygusuna kapılmış olabilir. Şeytan onu yanıltabilir. Bu noktada çok uyanık ve dikkatli olmak gerekir.

d) İster ehli olmadığı için, ister günahkâr olduğu için isterse başkaları tarafından yanıltıldığı için yahut daha başka bir sebepten dolayı üstlendiği görevi gerektiği şekilde yapmayan bir yetkilinin durumunu daha üst bir yetkiliye bildirmek suretiyle o görevlinin

dürüst hareket etmesini sağlamasını veya onu görevden uzaklaştırarak lâayık olan bir başka kişiyi görevlendirmesini sağlamaya çalışmak, onu buna teşvik etmek câiz ve gereklidir.

5. Fıskı ve bid’atçılığışâhikar olan kimsenin, meselâ açıkta şarap içmek, insanların malına el koymak, haksız öşür almak, haraç kesmek, zorla baş olmaya, başa geçmeye çalışmak, kötü ve gayri meşrû işlere yönelmek gibi tavırlar gösteren kimsenin hakkında konuşmak câizdir. Çünkü kendisi kötülüğünü açığa vurmuştur. Ancak onun açığa vurduklarının dışındaki başka ayıplarının anılması -onların da söylenmesini gerektiren daha başka sebep veya sebepler yoksa- haramdır.

6. Tarif etmek. Bir insan şaşşı, topal, sağır, kör ve buna benzer başka lakaplarla biliniyorsa, onu sırf tarif edebilmek için bu lakapları kullanmak caizdir. Ancak bu lakapların, kişinin değerini düşürme amacıyla takılması haramdır. Böyle lakaplarla bilinen kişilerin bu lakaplar söylenmeden tarif ve tanıtımı mümkün olduğu sürece bunları kullanmamak daha doğrudur. AllahuTealabizleri bu gybet hastalığından ve male-yani sözlerden muhafaza eylesin. Doğrular Allah’tan yanlışlar bizlerin elleriyle yaptıklarındandır...

ALLAH'IN YASAKLADIĞI HUY "KİBİR"

Zeyd ENFAL
İletişim

zeydenfal@fecrdergisi.com

**Hamd, bizlere hidayeti nasip edip bataklık-
tan temizliğe çıkararak ve temiz bir şekilde
hayatımızı ikame ettiren alemlerin Rabbi
olan Allah azzevecelle içindir. Salat ve Se-
lam mübarek Nebimiz aleyhisselam'a, O'nun
ehline ve O'nun yolunu yol edinenlere olsun.**

Başlıktan da anlaşıldığı üzere Allah'ın izniyle bu ayki dergimizde kibir konusunu anlatmaya çalışacağız.

Öncelikle kibir nedir, lügat manası nelerdir onları açıklayıp sonra İslam literatüründe ne anlamlara geldiğini siz okurlarımızla beraber öğreneceğiz inşallah.

Kibir kelimesinin sözlük manası, kendini herkesten üstün görme, büyüklenme ve gurur anlamlarındadır.

İstilahatta ise her kulun Allah katında eşit olduğu ancak takva ile insanların derecelerinin olduğu durumda mahiyetle, ırkıyla, soyuyla, güzelliğiyle veyahut kendisine bahşedilen birkaç el becerisiyle insanlardan kendisini ayrı görmek, onlara tepeden bakmak anlamlarına gelir.

Bu durum İslam dini için kabul edilemez hatta kişide bu gibi davranışlar varsa ölüm gelmeden kendini düzeltmeli yoksa Allah muhafaza akibeti Cehennem çukurlarından bir çukur olmaktan başka bir şey olmayacaktır.

"(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Allah:) "Öyleyse oradan in, orda büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin."(1)

Ayette de anlaşıldığı üzere, iblisin Cennetten ve Allah'ın katından çıkararak tek bir ameli vardı. O da "kibirli" olmasıydı. Demek ki kibir öyle bir şeymiş ki kişiyi anında Allah azzevecelle'nin yanından alıp Cehenneme sürüklüyormuş.

1 - (Araf 12-13)

Böyle olmasaydı Peygamber Efendimiz aleyhisselam şu hadisi zikreder miydi?

Abdullah b. Mes"ûd"un anlattığına göre, bir gün Hz. Peygamber (sav),

"Kalbinde zerre kadar kibir bulunan kimse cennete giremez." buyurdu. Bunu duyan bir adam, "Ama insan elbisesinin ve ayakkabısının güzel olmasından hoşlanır!" deyince, Allah Resûlü, "Allah güzeldir, güzelliği sever. Kibir ise hakikati inkâr etmek ve insanları küçük görmektir." buyurdu.

Kibir, iblisin huylarından olup kişinin inkarına sebep olur çünkü böyle kimseler hakkı küçük görüp, kendisine bir şey anlatıldığında "o öyle değildir, onun şerhini yanlış anlamışsın veyahut alimlerin görüşü bu olabilir ama bana kalırsa apayrı bir anlam taşımaktadır" tarzı söylemlerde bulunup ilim kelimesinin i harfinden bir haber olan bu kimse alimlerin sözlerini beğenmeyip sadece kendisi doğru yolda olduğunun zihniyetiyle insanlara karşı kibirlenir ve Allah katında "müsteğbirlerden" yazılır.

Nitekim, bu konuyla ilgili sadece Peygamber Efendimiz değil aynı zamanda diğer Peygamberlerden de bir çok nasihat almaktayız.

Hz. Musa'nın apaçık delilleri karşısında Firavun inkâr etmişti.

"Sonra da Musa'yı ve Harun'u, Firavun ve topluluğuna mucizelerimizle gönderdik. Fakat onlar, kibirlendiler ve suçlu bir kavim oldular"

Hz. Nuh (a.s) oğluna vasiyet ederken "iki şeyden seni menederim, biri şirk diğeri kibirdir"(3) buyurmuştur **Lokman aleyhisselam'ın oğluna öğütlerinde yine kibir konusu bulunmaktadır. "Gurura kapılarak insanlara burun kıvrırma, ortalıkta çalım satarak yürüme; unutma ki Allah gurura kapılıp kendini beğenen hiç kimseyi sevmez."**(4)

Allah azzevecelle, Kur'anı Kerim'de kibirden oldukça sık sık bahseder. Bunun sebebi, insanların dikkatini çekmek ve eğer böyle bir durumdalarsa kendilerine çeki düzen verip sonlarının iyi olmasını sağlamaktır çünkü kibir şirk gibi kalbi fesat edecek bir hastalıktır. Bu yüzden Peygamber aleyhisselam'ın

zamanına baktığımızda önde gelenlere davet edildiğinde cevapları "baldırı çıplaklarla, kölelerle eşit mi olacağız" diyerek kibirlerinden dolayı ret ettiklerini görmekteyiz.

Oysa kimin Allah katında değeri olduğunu, Allah'ın onu sevdiğini hiçbir şekilde bilemeyiz. Bilemediğimizden dolayı kibir denilen Allah'ın nefret ettiği huy ister istemez ortadan kalkacaktır.

Ebu Hureyre'den rivayet olduğuna göre; Rasûlullah aleyhisselam şöyle buyurmuştur;

"İzzet ve Celal sahibi olan Allah buyurdu ki: Büyüklük benim gömleğim, ululuk da benim etekliğimdir. Kim bunlardan birinde benimle yarışmaya yüceltilirse onu ateşe atarım."

Sindi bu hadisin izahı bölümünde özetle şöyle der:

Hadisten maksat şudur:

Bir insanın elbisesine başkasının ortak olması nasıl düşünülmüyorsa, Allah'ın bu iki sıfatına da başkasının ortak olması, bu sıfatların başkası hakkında kullanılması veya başkasının bu sıfatları taşıması düşünülemez.

Bilindiği gibi Allah'ın rahmet ve kerem sıfatları mecazi anlamda başkaları hakkında kullanılabilir. Mesela falan adam merhametlidir, filan kişi kerem sahibidir denilir. Fakat kibriya ve azamet sıfatları böyle değildir. Mecazi anlamda da olsa başkaları bu sıfatları takınamaz. Hadisin zahirine göre kibriya ve azamet kelimelerinin manaları arasında bir farkın olmadığı lügat kitaplarından anlaşılmaktadır. Bu itibarla bu kelimelerin manaları arasında bir farkın bulunup bulunmadığı hususunda ilim adamlarının bazıları duraklamış, birşey söylememeyi ve görüş beyan etmemeyi tercih etmişlerdir.

İlyaz b. Hımar'dan (rivayet edildiğine göre) Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur; "Yüce Allah bana: Mütevazi olunuz da kimse kimseye zulmetmesin ve büyüklük taslamasın! Diye vahyetti."

2 - (Yûnus 10/75)

3 - (Ahmed b. Hanbel, I, 170)

4 - (Lokman 18)

Yukarıda geçen iki hadisten çıkarılacak dersler şudur ki, tevazu, Müslümanın vasıflarından olmazsa olmazlarındandır. Azamet ve büyüklük ise Allah'ın sıfatlarındandır. Binaenaleyh kibirlenip böbürlenmiş kimseler Hanlık makamına tecavüz edip yüce yaratıcının sıfatlarının birinde ona meydan okumuş olurlar.

Şu âyet-i kerimede kibirlilerin âhirette hüsrana uğrayacakları belirtilerek Müslümanlar uyarılmaktadır:

“Bu âhret yurdunu, yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu istemeyenlere veririz. Sonuç Allah'tan korkanlarıdır.”(5)

Kibirlileri en şiddetli azap ile tehdit eden nasların yanı sıra alçak gönüllülüğü öven naslar da vardır. İşte mevzumuzu teşkil eden bu hadis-i şerif bu naslardan biridir.

Mütevazı insan kuruntu ve kibirden temizlenerek, Allah için tevazu gösterdikçe derecesi yükselir.(6)

Rasûlullah (s.a.v.)'in yaşantısı her yönüyle örnek olduğu gibi tevâzuda da eşsiz bir örnek idi.

Şefkat, yumuşak huyluluk ve hoşgöründe bir nümüne-i imtisal idi.

Hatta oynayan çocukların yanından geçerken üzerinde bulunan Nebilik gibi yüksek bir makam dahi onu çocuklara selam vermekten alıkoymazdı. Onlara selam verir, yumuşak davranır, gönüllerini hoş ederdi. Hiçbir şeyi küçük görmezdi.

“Bir paçaya yahut buda davet edilsem giderim. Bir paça yahut bud hediye edilse kabul ederim” buyururdu.(7)

Allah bizleri, Peygamberi gibi yaşayan, dini O'nun anladığı gibi anlayanlardan eylesin.

5 - [Kasas 83]

6 - [Ahmed b. Hanbel, III, 76.]

7 - [Buhari, hibe]

“BİDAT KONUSUNA İSTİKAMET ÜZERE BAKMAK”

Bidat İslâm'a karşı yeni bir dindir, İslâm karşıtıdır. Vahye rağmen kurgulanan sapık bir hayat tarzı ve onun ideolojik formudur. Bazen bir irtidattır. Eğer böyle olmasaydı Resulullah (sav) şöyle buyurur muydu ?

“Allah Teâlâ, bidat sahibi bidatleri terk etmedikçe onun amellerini kabul etmez.”[1]

Huzeyfe b. Yemân'dan (ö. 36 / 656) gelen mervî hadis daha da uyarıcıdır: “Allah (cc), bidat sahibi kimselerin ne oruçlarını ne de namaz, sadaka, hac, umre ve cihatlarını; hiçbir amellerini kabul etmez. Bu bidat sahibi kimseler, kılın hamurdan çıktığı gibi dinden çıkarlar.”[2]

İslâm akaidinde ancak kâfirlerin salih amellerinin karşılıkları yoktur. Bu anlayışla yukardaki hadislere bakar isek bidat denilen hayat tarzının İslâm karşıtlığı üzerine bina edildiğini anlarız.

Hadislerden de anlaşılıyor ki bidatler, itikadi ve amelî diye ikiye ayrılır. Özellikle itikadi olanlar İslâm'ın karşısına bozuk bir inanç sistemiyle çıkıyor ve bu sapık anlayışı propaganda yapıyorsa, böyle bir düşüncenin Mümini olanlar İslâm nazarında kâfirdirler. Bu nedenle Resulullah (sav), onların irtidat ettiklerini ve amellerinin boşa gittiğini bildirmiştir. Hatta onlara karşı tavır almayı bile Hz. Peygamber (sav) emretmiştir: **“Kim bir bidat ortaya çıkarır veya bidatçı birini korursa Allah'ın, meleklerinin ve tüm insanların laneti onun üzerine olsun. Allah (cc), böylelerinin hiçbir tasarrufunu kabul etmez...”[3]**

Nasuh tövbe ile tövbe etmez ve Sünnet'e kâmil anlamda uymazlarsa, onların tövbeleri bile kabul olmaz.[4]

Bu ve benzeri nebevi açıklamalar bizim bidatin hasene şeklindeki taksimatına karşı çıkmamızın asıl nedenidir. Bu önemli ve tavzih edici açıklamalara karşılık bidatin hasene diye isim almasına medar olacak sahih ve sağlam rivayetler de yoktur.

Bidat sahibi sapıkların meclisinde oturmayı Yüce Allah (şu ayette belirttiği gibi) yasaklamıştır: **“(Ey Müslümanlar!) Ayetlerimiz hakkında (çirkin ve alaycı ifadelerle konuşmaya) dalan kimselerle karşılaştığın zaman, onlar başka bir konuya geçinceye**

kadar, (şayet bir zorlama söz konusu değilse) onların yanında durma. Eğer şeytan (yapman gerekeni) sana unutturacak olursa (bu uyarıyı) hatırlar hatırlamaz, o zalim topluluk ile birlikte oturma (onların meclisini derhâl terk et).”[5]

Bu ve benzeri ayetlerden, Resulullah'ın (sav), bidat ehlini yeren hadislerinden yola çıkan selef âlimleri onlarla oturmaktan mü'minleri sakındırmışlardır. Hatta bu ayetin tefsiriyle alakalı bazı hareket lideri âlimler bidatlerin egemen olmadığı bir dar'ü-l İslâm kurmaya istişhad bile etmişlerdir. Öyle ki günahları aleni olarak işleyip de tövbe etmeyen kimselere selamı terk etmenin farzıkifaye olduğunu söylemişlerdir. İmam Ahmed b. Hanbel (ö. 241 / 855); **“Eğer bir mü'min, bidat ehli birine selam verirse onu seviyor demektir”** diyerek onlara karşı tavırlı olmayı önermiştir.[6]

İmam Kuşeyrî (ö. 465 / 1072) de konuyla ilgili şu beyanda bulunmuştur: **“Kim dininden sapan bir kimseye yakınlık gösterir veya akidesinde bidatçı olan birine yağcılık yaparsa; Allah (cc) o kimsenin kalbinden tevhidin nurunu alır ve yaptığıнын neticesini yakında görür.”[7]**

Bu ifadeler selef ulemasının görüşleridir. Yüz yıllardır batılılaşmaya entegrasyon süreci yaşayan Müslümanların içinden çıkan bazı hastalıklı zevat bu rivayetleri garip bulsa da bunlar kaynaklarımızda mevcuttur. Şayet bir kimse hadisleri ve sünneti reddederek bidat kavramını böyle ele almaz ise batılılaşmanın meşruiyetini kendiliğinden tercih edecektir. Sünneti reddedenler de zaten bu ölçüleri elimizden almak için hadis ve sünnete karşı çıkmaktadırlar. Bu ölçüler elden gittimi iyi ile kötüyü ayırt etmekte zorlanırsınız.

İslâm bilginleri bidat konusuyla ilgili kendi dönemlerinin fikhını yapmışlardır. Çeşitli tanımlar ve sınıflamalar kelam külliyyatımızda mevcuttur. Bidat denildi mi bizler hâlâ Mu'tezile, Cebriye, Şia, Mürcie, Müşebbihe, Mücessime ve Haricî fırkaları anlıyoruz. Sonraki dönem çalışmalarına baktığımızda ise görürüz ki Yezidilik, Nusayrilik, Babilik ve İbahiyyecilik gibi fırkalar da bidat ekoller içerisindedir. Anlaşılan, her dönemin Kelam uleması kendi döneminin fikhını yaparak ümmeti sapık fırka ve ekollere karşı uyarmıştır. Şunu üzümlere belirtmekte fayda vardır ki

geçmiş tüketmekte mahir olan sözde âlimler, kelimelerinde de yeni bir şey söylememektedirler. Hatta "Allah tikel ve tekileri bilmez" diyerek, kaderi inkâr ederek, Allah'ın sıfatlarını ve ahiret hayatının nasla sabit bazı hükümlerini reddederek veya ideolojilerin meddahlığını yaparak hem itikadi sapmalar yaşıyorlar, yaşıyorlar ve hem de yeni bir şey söyleyemiyorlar.

Söylenenlerin çoğu kadim dönem Mutezile kelamcılarının söylediklerini tekrardan ibarettir. Daha kötüsü ise ilmi disiplin anlamında hiçbir sistematiklerinin olmayışdır.

İnsanlar sabahtan akşama-akşamdan sabaha, Allah'la (cc) yaşadıkları çok yönlü irtibat kopukluğu nedeniyle kâfir olabiliyorlarsa; onlara bu iletişimi kopartan ve kendilerini din yerine koyan sapık gulat ekolleri tanıtmak gerekmez mi? Bugünün en büyük bidat ekolleri ideolojilerdir. Ümmetin çocukları bunlarla kuşatılmıştır. Bu ideolojileri kuran ideologlar neredeyse tanrı yerine konmuştur. Hâlbuki bizim kültürümüzde kâfir ve "fasık övüldü mü, Allah gazaplanır ve bu gazabı nedeniyle Allah Teâlâ'nın arşı bile titrer." [8]

Kur'an-ı Kerim'de kâfirleri öven tek bir ayet bile yoktur. Ama maalesef katolik kilisesinin projelendirip Protestan kilisesince de sahip çıkılan; ne olduğu belirsiz ve her Müslüman'ı potansiyel Hıristiyan görme çabasının ürünü olan "diyalog" adı altında çocuklarımıza Hıristiyan / Grek kültürünün propagandası yapılmaktadır.

Bunlara karşı hem bilgilendirme hem de karşı de-liller üretme çerçevesinde günümüz kelamcılarının görev düşmektedir.

Konuyla ilgilenen herkes şunu kafasına iyice nakşetmeli ki bidat; İslâm'a karşı olan tüm dinler, ideolojiler ve hayat tarzlarının ortak adıdır. Buna göre; Yahudilik, Hıristiyanlık, Mecusilik, Budizm, Hinduizm, Şintoizm, Taoizm, Konfüçyanizm, Yahova Şahitleri, Kabbalizm, Nusayrilik, Durzilik, Bahailik, Yezidilik, Kapitalizm, Sosyalizm / Kominizm, Nasyonal Sosyalizm (ırkçılık), Sekülerizm, Ateizm, Ataizm, Deizm, Ampirizm, Pozitivizm, Hümanizm, Darwinizm, Freudizm, Materyalizm, Dehrilik, Masonluk, Roteryanlık, Lionsluk, Maharişizm, Moonizm, Siyonizm, Jedizm ve her türlü putperestlik gulat bidattir. Tüm bu fikir akımlarına karşı yapılması gereken; İslâm'ın bütünlüğünü kavramak ve Müslümanlığın herhangi bir düşünce akımı ile senteze girmeyeceğinin farkında olmaktır. Müslüman olduğunu söyleyen birisi böyle bir tercihte bulunur ve ideolojilerle inancını aynı anda yaşamak isterse, imanına "zulüm / şirk"; necaset karıştırmıştır. [9]

İmanı yüzdelenmiştir. Hâlbuki iman yüzde kabul etmez. Bir defa daha söyleyelim; yüzde doksan dokuz mü'min yüzde yüz kâfirdir. Bu ifade ile imanın parçalanamayacağına, bölünmezliğine dikkat çekmek istiyoruz.

"Ey iman edenler! Hepiniz (tüm kalbinizle Allah'a teslim olarak; huzur ve mutluluğun teminatı olan ve rab olarak bir tek Allah'a boyun eğme esasına dayanan ve hayatın her anına müdahale edip kurallar koyan dine) İslâm'a girin ve sakın şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır." [10]

Buyruğunun farkında olarak Müslüman olabilmektir. Sapıkların ve bidat ehlinin sapkınlığı hiçbir şekilde Allah'a (cc) zarar veremez. Allah (cc) tüm ihtiyaçlardan münezzehtir. Bazıları sapırsa da;

"İslâm ümmetinden bir grup Allah'ın emirlerini (inanıp, iman ederek ve yaşayarak) kıyamete kadar ayakta tutacaktır. Onlara karşı çıkanlar, onlara hiçbir şekilde de zarar veremeyecektir." [11]

Bu bağlamda şunu söyleyebiliriz; Allah Teâlâ dini tamamladığına göre Müslümanlara düşen dinde derinleşmek ve imanlarını şühud makamına / kemale çıkarmaktır.

**Hazırlayan
Muhammed YAŞAR**

[1] İbniMace, Mukaddime, 7, h. no: 50, I / 19; Aclûnî, age., I / 36.

[2] İbniMace, Mukaddime, 7, h. no: 49, I / 19.

[3] İbni Hamza, Esbab-ı Vürud-il Hadis, III / 197.

[4] Bak: Suyûtî, Camiu's-Sagir, I / 104.

[5] En'am 6 / 68.

[6] Makdisi, Adabu's-Şer'iyye, I / 229-232.

[7] İbniAcîbe, el-Bahrü'l-Medîd, VII / 351.

[8] Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, h. no: 275, I / 99.

[9] Bak: En'am 6 / 82; Buharî, 60, Enbiya, 8, IV / 111-112.

[10] Bakara 2 / 208.

[11] Suyûtî, Camiu's-Sagir, h. no: 9773, II / 579.

Alıntı

RIZIK

Abdulkerim SIDDİK

İletişim

abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

Hakkıyla Hamd Allah'a mahsustur salat ve selam kulu ve Peygamberi Hz Muhammed'in ashabının ve gönderdiği heyetlerinin üzerine olsun.

Kardeşler, Kur'an-ı Kerim'de Er-Rezzak ismi en çok geçen isimlerden biridir toplamda 128 yerde geçmektedir.

ERREZZAK olarak ise Kur'an'da bir yerde geçmektedir O da Zariyat suresi 58. ayetinde

“innallahehuverrazakuZulkuvvetil Metin”

Şüphesiz rızık veren güç ve kuvvet sahibi yalnızca Allah'tır

Rızık ne demek?

Rızık dini bir terimdir. İnsanların yaşamının devam etmesini sağlayan, insanlara fayda sağlayan, yenilebilen ve içilebilen Allah azze ve celle 'nin herkese nasip ettiği, kendisinden faydalanılan maddi ve manevi her şey rızık olarak adlandırılmaktadır. Kalbin rızık dini ilimdir.

Namaz manevi bir rızıktır. İnsanların ve hayvanların ecelleri ve nefeslerinin sayısı belli olduğu gibi, her insanın bedeninin ve ruhunun rızıkları da bellidir.

Rızık hiç değişmez, azalır çoğalmaz. Kimse kimse'nin rızıkını yiyemez. Kimse kendi rızıkını yemeden, bitirmeden ölmez. Rızık, maaşa, mala, çalışmaya bağlı değildir. Kişi rızık kimden geldiğini inanırsa kulluğunu ona yapmış olur.

Abdullah Bin Mesud'un talebelerinden biri olan İmam Alkame her mescide girdiğinde Allah'ım beni Salih arkadaş ile rızıklandır diye dua ederdi.

Allah Resulüne, onun sahabesine ve sahabelerin talebeleri olan Tabii'nin hayatlarına baktığımızda onlar rızık bugün bizim anladığımız gibi sadece maddi gelir olarak yani araba ev yeme-içme değil de

bilakis onları Allah'a yaklaştıracak Allah ile bağlamı kuvvetlendirecek manevi şeyler olarak anladıklarını görüyoruz.

Halk arasında rızık Allah'tandır cümlesi herkesin ağzından çıksa da amel olarak tam tersi bir amel işlenmektedir.

Hak yeme, faiz yeme, haram yeme ve benzeri ameller ile rızık Allah'tan geldiğine tersi bir amel işlenmektedir.

Kıymetli okurlar bu kutsi hadisi hakkıyla okuduğumuzda ve üzerinde hakkıyla tefekkür ettiğimizde hayatımıza çekidüzen vereceğini düşünüyorum...

Aşağıdaki kutsi hadis en etkili psikolojik ilaçlardan daha etkili bir ilaçtır. Düşünerek okursak hayata bakış açımız değişecektir. Hayatımızın kısa bir özetidir.

Hadi bakalım şimdi sakın bir kafayla okumaya başlayalım...

Allah (c.c) Kutsi Hadisi şerifte buyuruyor:

“Ey Ademoğlu,hiç kimsenin gücünden ve sultanlığından korkma, Benim sultanlığım durduğu müddetçe. Ve benim sultanlığım asla sona ermez”.

“Ey Ademoğlu, rızık darlığından korkma, benim hazinelerim dolu olduğu müddetçe. Ve benim hazinelerim asla boşalmaz”.

“Ey Ademoğlu, seni ibadet etmen için yarattım, bu yüzden oyuna dalma. Senin zaten rızıkını ayırdım. O yüzden yorma kendini”.

(Uzuvlarını yorma demek istemiyor, aksine kalbini üzüntü ile yorma diyor. Kolların bacakların çalışırken, kalbin Allah'a tevekkül etmelidir.)“Seni ibadet etmen için yarattım, dolayısı ile oynama. Ve senin rızıkını garanti ettim sana, bu yüzden yorma kendini”. “İzzetime ve celalime yemin olsun. Eğer sana ayırmış olduğumdan razı olursan; O zaman, kalbine ve bedenine ferahlık veririm. Ve benim tarafımdan övülürsün. Bunun aksine, eğer sana ayırmış olduğumdan razı olmaz isen, İzzetime ve celalime yemin olsun, dünyayı sana musallat ederim. Vahşi hayvanların yabanda koştuğu gibi koşar durursun orada. Ve sonra sana dünyalıktan ancak kısmet ettiğime nail olursun”. “Ey Ademoğlu, yedi göğü ve yeri kolayca yarattım. Sana bir somun ekmek göndermek bana zor gelebilir mi? “Ey Ademoğlu, senden yarın amellerini istemediğim gibi, sende benden yarın rızıkını isteme”. “Ey Ademoğlu, Ben seni seviyorum. Bu yüzden üzerinde olan hakkım için, sende beni sev”.

Allah azze ve celle rızık Allah Resulü ve onun sahabeleri gibi anlamayı nasip eylesin. Allahumme amin

HZ. HAMZA'NIN MÜSLÜMAN OLUŞU

Ali MARUF

İletişim

alimaruf@fecrdergisi.com

Hiz. Hamza'nın Müslüman oluşu nübüvvetin 6. yılının başları Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem-Kabe'de ya da Safa tepesine yakın bir yerde namaz kılarken Ebu Cehil, Efendimize sallallahu aleyhi ve sellem hakaretler etmiş, alaya almış ve o mübarek yüzüne topraklar saçmıştı. Bu manzarayı gören Ebu cehil'in cariyelerinden bir kadın bilmiyoruz belki de o günlerde Müslüman olan bir hanım, olan biteni daha yeni Avdan dönen Hamza'ya anlatır.

Yeğenini çok seven Hamza, nasıl benim yeğenime bunu yapar ebu'l hakem şimdi o görür gününü diyerek elindeki yay ile kabe'ye doğru yürümüş ve Ebu cehil'in karşısına geçer geçmez sen misin yeğenime işkenceler, hakaretler eden diyerek O yay ile başına sertçe bir darbe indirmişti.

Neye uğradığını şaşırarak Ebu Cehil, kendini toparlamış o anda adamları ve ben-i Mahsum'un mensupları kılıçlarını çekmek için harekete geçmek üzere-

diler. Ama akıllı bir adam olan Ebu Cehil olacağını tahmin ettiği için; "Hayır, Ebu Umare haklı biz onun yeğenine fazlaca hakaret ettik" demişti.

Ebu Cehilin böyle davranmasının sebebi, Hamza'yı tabiri caiz ise yeğenine kaptırmamaktı.

Ebu Cehil dedi ki,

"Ey Ebu Umare, biliyor musun?

Yeğenin neler söylüyor, bizim putlarımıza dil uzatıyor, kendinin peygamber olduğunu iddia ediyor ve sihirli kelimelerle gençlerimizi kendine çekiyor." Ebu Cehil bu sözleri söyleyerek Hz Hamza'yı yeğeni-ne karşı kıskırtmak istiyordu ama o anda Hz Hamza şu sözler ağzından döküldü.

"Ebu'l hakem bu sefer sana yay ile vurdum eğer bir daha yeğenimi karıştırsan o zaman yay değil kılıcım konuşur. Onun söylediklerine gelince, yeğenim ne söylüyorsa doğrudur ben de Onun söylediklerini tasdik ediyorum ve Onun getirdiği dini kabul ediyorum."

O anda orada bulunanlar neye uğradıklarını şaşırarak, hiçbir şey söylemediler ve Hamza'nın kızgınlıkla böyle konuştuğunu zannederek dağıldılar.

Hamza da oradan ayrıldı ve hemen yeğenin yanına geldi yürürken yüreğinden fırtınalar kopuyordu, "ben ne yaptım, bilmediğim tanımadığım bir dine girdiğimi söyledim" diye sayıklıyordu kendi kendine. O halde biraz düşünceli biraz sevinçli yeğeni Muhammed'in (aleyhisselam) yanına gitti. "Muhammed senin intikamını Ebu cehil'den aldım. Ona şöyle yaptım; artık sana asla el sürmeyecek."

Ama Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bunu söylenenlere hiç tepki göstermedi bunun üzerine Hamza benim yaptığımı sevinmedin mi diye sordu Efendimiz; "beni sevindirecek olan intikamımı alman değil asıl beni sevindirecek olan senin bana iman etmendir iman etmedikten sonra yapacağın yardımın sana bir faydası yok ki" dedi.

Hiz. Hamza nasıl iman edeceğim diye sordu, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem sevinçle ona iman cümlelerini söyledi.

Hiz Hamza da o cümleleri tekrar etti ve böylece Müslüman halkaya dahil oldu. O gün Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem yüreği kabına sığmıyordu Hamza Müslüman olmuştu.

Hiz Hamza'nın Müslümanlara kazandırdığı en büyük şey cesaretti.

Artık Müslümanlar için bambaşka bir dönem başlamıştı. Hiz. Hamza'nın Müslüman oluşu, küfre büyük bir darbe Müslümanlara ise büyük bir güven ve güç kaynağı olmuştu.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

ER Rahman ER Rahim

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

“Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum)... (O,) Er-Rahmân ve Er-Rahîm’dir.”(1) (FATİHA 2)

Er RAHMAN ve ER RAHİM İsmi geçen besmele, Kur’an’ı Kerim’de Tevbe suresihariç bütün surelerde geçmektedir.

Rahman ve Rahim isimleri aynı kökten türemiştir. Bu iki sıfat mübalağa içeren sıfatlardır. Lakin Rahman sıfatı Rahim sıfatından daha çok mübalağa içerir. Çünkü Rahman sıfatı genellik içerir Rahim sıfatı ise daha özel bir isimdir.

Bazı alimler Rahman isminin sadece ALLAH cc ait olduğunu ve Rahman; Alim, Semi, Basar gibi değildir demişlerdir. Çünkü Kur’an’ı Kerim’de Rahman isminden önce hiç bir isim zikredilmemiştir.

(İbn Kesir BeyhakiKurtubi Esmâül Hüsna)

“Er-Rahmân arşa istiva etti.” (Taha 5)

“Er-Rahmân, Kur’ân’ı öğretti.” (Rahman 1,2)

İbn Abbas derki, Rahman isminin sadece ALLAH’a mahsus olduğunu ve O’ndan başka kimsenin adlandırılmasının caiz olmadığını söyler.Yüce Allah’ın şöyle buyurduğunu görmez misin?

“O’nun adıyla anılan/O’na denk birini bilir misin?” (Meryem 65)

Rahman Allah’ın hem özel hemde genel ismidir. İlim ehli Rahman ve Rahim hakkında şu ifadeyi kullanmışlardır. Dünyanın Rahman’ı Ahiretin Rahim’idir demişlerdir.

Rahman genel olarak merhamet sahibi demektir. Bütün yarattıklarına merhamet eden anlamına gelir.

Rahim ise yalnızca iman eden, Allah cc tekbir ilah olarak kabul eden, O’na hiçbir şeyi şirk koşmayan sadece ona ibadet eden müttakiler için geçerlidir. Allah’ın rahman ve Rahim ismini birde bu şekilde düşünelim;

Allah’ın kullarına bela ve musibetler vermesi onları dünya hayatına bağımlılıktan kurtarması ibadetlere yönelmesi Rahmeti gereğidir. Ve bu itaatin sonucun-

da ahirette mükafatlar ile karşılaşması Rahim sıfatının gereğidir.

İnsanların ve hayvanların birbirine karşı sevgi ve merhamet etmesi elbette Allah’ın rahmeti gereğidir. Allah cc insanlara rahmet etmeseydi eğer, insanların birbirlerine karşı çok acımasız olduğunu görecektik. Alemlerin Rabbi insanlara rahmet etmesine rağmen yeryüzünde insanların ne kadar gaddar olduğunu görüyoruz.

Allah’ın rahmeti gereği bizler bilmediklerimizi öğrendik, bize ne faydalıysa onu öğretti ve bahşetti, ne zararlıysa bizi ondan korudu.

İnsanoğlunun faydası için güneşi, ayı, yıldızları,yağmurunu yaratan Allah, rahmeti gereği yaratmıştır. Her ne kadar Rahman olan Allah, rahmetini tüm insanlığa (mümine, kafire)karşılıksız bir şekilde vermişse de yine iman eden kullar bu rahmetin karşılığında O’na tam bir teslimiyetle haşyet içerisinde yönelmeli O’nun yarattıkları üzerinde tefekkür etmelidir. Aynı kökten türeyen Rahim sıfatının bizlere ahirette yansımalarını istiyorsak Allah’ın rahmetine bu dünyada sarılmamızdır.

Allah’ın insanlara rahmet etmesi kendi azametinden ve büyüklüğündendir. Yoksa insanların bu nimetler karşısında başı boşluğu tahammül edilmez bir tavidir.Yer yüzünde hayvanların bile yapmadığı fuhşiyatları yapan insan, yinede bakıyoruzki içmek için su bulabiliyor ya da geceleri yatabiliyor. Bugünkü müstekbirler Orta Doğu’da Müslümanların kanlarını oluk oluk akıttıkları halde nefes alabiliyorlar. İşte bu Allah’ın dünyadaki rahmetidir.

Nasılki müminler için ahirette ER-Rahim sıfatı verise birde bu müstekbirler için ahirette Allah’ın Eş-Şe-didülKab (şiddetli sonlandırıcı, cezalandırması kuvvetli olan, yakalaması ve azabı çetin olandır.) sıfatı bulunmaktadır.

Bizler Allah’ın rahmetine sarılmamızdır, bize bahşedilen nimetlerin karşılığı gereği kendi aramızda merhametli olup kalplerimizi ve ayaklarımızı İslam dini üzerine sabitlemesi için Allah’tan istemeliyiz.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Selman SAMATYALI

KUR'AN-I KERİM'İN MUCİZESİ

(DEMİR)

Muaz ALİMOĞLU

muazalimoğlu@fecrdergisi.com

Demir Kur'an'da kendisine dikkat çekilen elementlerden biridir.Hatta bir sureye Hadid (demir) ismi verilmiştir.Hadid suresi (57.sure) 25. Ayette “Biz demiri indirdik ki,onda çetin bir sertlik ve insanlar için faydalar vardır.”

Ayeti Kerime'de demirin için kullanılan “Enzelna” tabiri “Biz indirdik” anlamına gelir.Halbuki bizim bildiğimiz; demirin yerden çıkartılan bir element olduğudur.

Yani bize göre indirdik kelimesi yerine yerden bitirdik veya çıkarttık denilmeliydi.Ancak durum hiç de öyle değildir.

Ayeti Kerime'deki “Biz indirdik” kelimesiyle bilimsel bir mucizeye değinilmiştir.Şöyleki demir madenin oluşabilmesi için bir sıcaklığa ihtiyaç vardır.İhtiyaç duyulan bu sıcaklık Dünya'da bulunmadığı gibi Güneş'te de mevcut değildir. Güneş 6 bin santigrat derecelik bir yüzey ısısına,15 milyon santigrat derecelik te bir çekirdek ısısına sahiptir.Bu sıcaklık değerleri ise demirin oluşumu için yeterli değildir.Demir ancak Güneş'ten daha sıcak Nova veya Süper nova diye adlandırılan,sıcaklığı birkaç yüz milyon santigrat dereceye sahip olan yıldızlarda oluşabilir.Nova ve Süper nova diye adlandırılan bu yıldızlardaki demir miktarı belli bir oranı geçince artık yıldız onu taşıyamaz hale gelir ve patlama meydana

gelir.Bu patlama sonucu demir uzaya dağılır.Tüm bu astronomik bulgular da Dünya'daki demir madeninin uzaydaki dev yıldızlardan geldiğini ortaya koymuştur. Sadece Dünya'daki değil tüm Güneş sistemindeki demir dış uzaydan gelmiştir.

İşte tüm bu bilimsel bulgular Kur'an-ı Kerim'in 57. Suresi (Hadid suresi) nin 25. Ayeti'ni doğrulamaktadır.Bunlarla birlikte 1400 yıl önce okuma yazma bilmeyen bir beşerin,bilimin söz konusu olmadığı bir dönemde demirin yerden çıktığını değil de indirildiğini söylemesi; Kur'an-ın İlahi ve mucizelerle dolu bir kitap ve Hz. Muhammed'in (sav) Allah'ın (cc) elçisi olduğunun bir delili değil midir?

Tabi ki bu deliller Kur'an-ı Kerim'in İlahi bir kitap olduğunun ve onu bize haber verip açıklayanın ise ALLAH'ın elçisi olduğunun ispatı ve delilidir.

Yine aynı Ayeti Kerime'de “Onda insanlar için faydalar vardır.”ibaresi yer almaktadır.Oysa 1400 yıl önce demir sadece kılıç ve benzeri ürünleri üretmede kullanılırdı.Ama günümüzde direkt veya dolaylı olarak demirin kullanılmadığı hiçbir alan yok diyebiliriz. Demir atomu olmaksızın evrende karbona bağlı yaşam mümkün değildir.Yani nova ve süper novalar olmaz,Dünya'nın ilk dönemlerindeki ısınması gerçekleşmez,atmosfer ve hidrosfer olmaz,koruyucu manyetik alan olmaz, Vanelin radyasyon kuşakları olmaz, Ozon tabakası olmaz, insan kanındaki hemoglobini oluşturacak hiçbir metal bulunmaz,oksijenin reaktifliğini yatıştırarak metal oluşmaz ve oksidasyona dayalı bir metabolizma meydana gelmezdi.

İşte Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de demire dikkat çekilmesi manidar ve hikmetlidir.

Bilimin ancak günümüzde ortaya koyabildiği bu bilgiler 14 asır önce indirilen Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'i doğrulamaktadır.

Peki, ya biz Müslümanlar!Yüce Kitabımızı hakkıyla okuyup anlamaya yeteri kadar çaba gösteriyor muyuz? Kur'an-ı Kerim'in ölümler için okunan bir kitap değilde yaşamın her alanıyla ilgili olduğunu kavrayıp ve gerekli önemi gösteriyor muyuz?

Kur'an-ı Kerim bizlere İlahi kanunların dışında bizden önce yaşamış kavimlerden bahsederek; onlardan ibret almamızı,onların yaptıklarından bir pay çıkarmamızı istiyor. Kur'an-ı Kerim'e gerekli önemi göstererek sadece ahiret hayatını değil bu dünyada da bizi öne çıkartıp galibiyete kavuşturacağını unutmamalı ve hayatımızı ona göre idame etmeliyiz.

Allah cc bizlere Kur'an-ı Kerim'i hakkıyla okuyup,anlayan ve O'nu hayatına rehber edinen,O'nun ahlakıyla ahlaklananlardan eylesin. (AllahummeAmin)

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

İSLAMDA KADIN

Allah katında kadın, iman ve ameli ölçüsünde ecir ve fazilette erkek gibidir, peygamber (sallallahu aleyhi ve selem) şöyle buyurmuştur: “kadınlar erkeklerin yarısıdır.” Bunu ebu Davut rivayet etmiştir. Hakkını istemesi ve üzerindeki zulmün kalkması için gayret etmesi hakkıdır, dinin emirlerinde kadına has bi durum yoksa kadın ve erkek emirleri yapmada eşittir, kadına özel durumlarda dinin hükümlerine nispetle fazla değildir, çünkü şeriat (dinin kanunları) kadın ve erkeğin yaratılış ve gücünü göz önünde bulundurur. Allah Teala şöyle buyurmaktadır: “Hiç yaratan bilmezmi ?

O, en ince işlerini görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır” mülk/14 kadın ve erkeğin kendisine has özgün görevleri vardır, hangisi diğerinin görevini yapmaya çalışırsa hayatın dengesi zarar görür, bilakis kadının erkeğin sevabı kadar evinde oturduğu kadar sevap verilmiştir. esma bint-i yezidten peygamber (sallallahu aleyhi ve selem) bir gün arkadaşları arasındayken peygambere (sallallahu aleyhi ve selem) geldi Annam babam sana veda olsun, ya rasulullah ben sana kadınlar adına geldim, sana gelişimi duysun duymasın doğuda yada batıdaki bir kadın bu görüşümdedir, aziz ve celil olan Allah seni, bütün erkek ve kadınlara göndermiştir, biz sana inandık ve tabi olduk, biz kadınlar sizin evlerinizi bekleriz, cinsel isteklerinizi yerine getiririz ve çocuklarınızı taşıyoruz, siz erkekler Cuma ve cemaatlerde, hasta ziyaretinde, cenazede bulunmada, umre ve hacca veya cihat etmek üzere çıktığında biz sizin mallarınızı koruruz, elbiselerinizin ipini hazırlarız ve çocuklarınızı büyütür yetiştiririz. Bu sevap ve hayrı kazanmada sizin gibimiyiz ? Dedi.

Rasulullah yüzünü tamamen ashabına çevirerek şöyle dedi: Bir kadının dini hakkında bundan daha güzel soru sorduğunu duydunuz mu ? Onlar: Ya rasulullah bir kadının böylesine doğruyu bulacağını tahmin etmiyorduk dediler.

Peygamber (sallallahu aleyhi ve selem) ona dönüp şöyle dedi: Git ey kadın, gerideki kadınlara bildir ki, sizden birisi kocasına iyi davranması, onun hoşnutluğunu kazanmaya çalışması ve kocasının uygun gördüğü bir şeyi yapması erkekler için söylediklerinin hepsine denktir. Esmâ (Allah ondan razı olsun) la ilahe illallah, Allahu ekber diyerek ve Rasulullahın söylediklerini müjdeleyerek oradan ayrıldı. Bunu beyhaki rivayet etmiştir. Kadınlar rasulullah'a gelip ya rasulullah erkekler fazilet ve Allah yolunda cihadla gittiler, Allah yolunda ki mücahitlerin sevabına denk bir amel yapmamız mümkün mü ? Dediler. Rasulallah (sallallahu aleyhi ve selem) Sizlerden biri evinin işleriyle meşgul olmasıyla Allah yolundaki mücahidin ameline ulaşır buyurmuştur. Bunu beyhaki rivayet etmiştir. Yakın akrabadan olan kadınlara ihsanda bulunmayı büyük ecir verilme sebebi kılmıştır. Peygamber (sallallahu aleyhi ve selem) şöyle buyurmuştur: “Her kim iki kızına veya iki kız kardeşine yada iki yakın kadın akrabasının geçimlerini Allah onları fadlından verene kadar geçimlerini güzel sağlarsa bu onun için ateşe bir kalkan olur bunu ahmed ve tebarani rivayet etmiştir.

(ALINTI)

FECR MESCİDİ

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

SOHBETE DAVET

Safvan MUHLİS Hoca

HASBİHAL

Hanımlara Yer Ayrılmıştır

**HER
PERŞEMBE
SAAT 21:00**

**WhatsApp İletişim
0545 492 60 60**

**Ali baba mah. 5041 sok no 18 gözde apt altı karaköprü / ŞANLIURFA
35 mt yusuf kristal karşısı**

Kim bu esaslardan birinin dışına çıkarsa, zıddının içine düşer.

1 - Tevhid olmazsa, Şirke düşer.

2 - Sünnet olmazsa, Bidat olur.

3 - İtaat olmassa, Masiyet olur.

(Yahya bin Muaz er-razi)

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI
iletisim@fecrdergisi.com